

Fra: kritiske@bankkunder.dk [mailto:kritiske@bankkunder.dk]

Sendt: 7. februar 2023 14:25

Emne: Afgrænsning af jura fra den parlamentarisk dækningsløse politik

Her er en nogenlunde kort (og let læst) tekst, der beskriver en snes symptomer på, at **domstolenes praksis modarbejder Folketingets politik**.

Landsforeningen håber, at du kan overtale de mennesker (inkl. REU's medlemmer), der er i dit nærmiljø til at trække en VIDENSKABELIG korrekt grænse mellem jura og den parlamentarisk dækningsløse politik.

Vedr.: Enkelte konsekvenser af, at jurister ikke kan økonomi og domstolene ikke trækker en grænse mellem jura og den parlamentarisk dækningsløse politik

Bankerne har adgang til vores (dvs. befolkningens) konti. Til vores pengebeholdning og pengestrøm. Til vores økonomiske blodcirkulation.

Hvis vi er lønmodtagere, overføres hele vores løn til vore konti. Hvis vi har et firma, hele virksomhedens omsætning.

Opstår der uenighed med banken, kan vi intet gøre. Absolut intet. Banken kan hæve de penge, som de påstår, at de har krav på.

Det er uden betydning om banken har ret eller uret.

Loven beskytter os IKKE på dét tidspunkt, hvor vi har brug for beskyttelse. Heller ikke domstolene beskytter os. De kan ikke, allerede fordi de arbejder for langsomt.

Vognmænd, murere, elektrikere, restauratører, frisører, tandlæger og andre selvstændige, der skylder en bank (f.eks.) kr. 300.000, risikerer at miste deres forretning og arbejde, hvis de nægter at efterkomme bankens lovlige eller ulovlige krav.

Banker kan ødelægge deres erhvervs-kunders tilværelse. - Det giver bankerne en vilkårlig stor forhandlingsmagt.

Banker kan ruinere deres kunder i ordets videste forstand. Banker kan skade deres kunder vilkårlig meget. Hvis "den lille mand" skylder banken en halv million, risikerer han, at banken fremkalder skader hos ham i størrelsesordenen tre, syv eller elleve millioner.

Alt sammen allerede inden kunden kan starte en retssag mod banken.

Banker kan også tage deres kunder som gidsler for at opnå gevinster, som ikke har noget at gøre med bankdrift.

De kan - for at øge et pantebrevs værdi - beordre en HELkundes datter til at flytte ud af en forældre købslejlighed, som banken har pant i, hvis hun vil undgå, at hendes far bliver "smadret".

Vi er totalt retsløse - TOTALT - hvis vi er økonomisk stavnsbundet til en bank. Det vil sige, hvis vi ikke kan skifte til en ny bank med få dages varsel.

Men ikke engang de af os, der kan skifte bank, har fuld retssikkerhed.

Det skyldes, at det ikke kan betale sig at sagsøge en bank for mindre end ca. kr. 200.000.

Det er et fantasifoster, at et kærestepar i trediveerne med to børn, der er ved at opbygge deres tilværelse, vil bruge tre eller fire år på en opslidende retssag om kr. 80.000 eller kr. 150.000 mod en økonomisk gigant.

Bankernes forhandlingsmagt er tilstede til enhver tid og i samtlige kundeforhold. Bankerne behøver ikke true med at bruge deres magt. Vi véd intuitivt, at **VI ER RETSLØSE**, og at vores fremtid er i vores banks hænder.

Mennesker, der skal have deres kredit forlænget, læser typisk ikke bankens kontrakter igennem. Det er meningsløst at gøre dét. Det er ligegyldigt hvad der står i kontakterne. Man kan ikke ændre noget, og man kan ikke tvinge bankerne til at respektere sine egne kontrakter.

Hertil kommer, at det er god psykologi at vise, at man underkaster sig, når man alligevel er retsløs.

Kort sagt: Man skriver under de steder, hvor bankens sælger - ikke "rådgiver" (som jurister forudsætter), men sælger - har sat krydser med en blyant.

Det er symptomatisk, at Danske Bank hævdede gennem næsten tyve år vilkårlig store beløb fra mere end 100.000 kunder. Det svarede formodentlig til over én million kundeår, (Antal kunder gange antal år som kundeforholdet varede.)

Mennesker i nævnte kundegruppe var stavnsbundne til Danske Bank. Økonomisk og socialt. - De kunne ikke varetage deres egne interesser. - Deres egne rettigheder.

Oven i retsløsheden (dvs. de juridiske mørketal) kommer, at en meget stor del af os er tvunget til at købe alle de finansielle produkter, som vi har brug for, af én enkelt bank.

Der er ikke forsket i dette problem, men formodentlig er - til enhver tid - over to millioner mennesker og virksomheder HELkunder.

Vi er bundet til én bank uanset, hvordan "vores" banks (og andre bankers) renter og gebyrer ændrer sig.

Inden for banksektoren er det umuligt at "shoppe". At gå fra bank til bank efter de billigste produkter.

Hertil kommer endnu et dybt indarbejdet økonomisk barbari:

Vi er tvunget til at låne penge **TIL** banken for af få lån **FRA** banken.

Det er umuligt, at sammenligne bankernes aktuelle - endsige og fremtidige - priser i bankernes kombinerede multigebyr, multiprodukt samt multimodlåns juridiske og økonomiske cirkus.

Den eneste relevante pris i et HELkundeforhold er den såkaldte ÅOP (Årlige Omkostning i Procent) af kundens og bankens nettomellemværende, men den bliver ikke oplyst af bankerne.

ÅOP af NETTOMellemværendet er vilkårligt højt - 23%, 1023%, 2023% eller mere - plus variabel, ved hver kontobevægelse, og/eller når renter og gebyrer ændres.

Det samme gælder, hvis banken indskrænker udlånet i en modlånsgejæft.

Retsløsheden og den manglende markedsgennemsigtighed har også en samfundsøkonomisk effekt. Den koster HELkunderne over 60 milliarder kroner om året.

Jo, HELkunder er retsløse .... meget retsløse .... I bankernes økonomiske tågeland.

Peter Kovács
Cand. jur, HD(U & HD(U)
Formand for Bankkundernes Landsforening,
tidl. Kritiske Bankkunder
Forfatter til debatbogen "Banker og Bankkunder"

P.S.: Jeg vil - hvis I måtte ønske dét - gerne bruge nogle minutter på at verificere, at ÅOP af NETTO er vilkårlig høj og variabel ved hjælp af dette brugervenlige program:

<http://bankkunder.dk/reducer-din-rente/>